

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 Παρασκευή 31 Μαΐου 1940
 Περ. Β' — Χρον. 9η — 'Αρ. Φύλ. 365
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
 'Αντικρυ στην 'Εθνική Τράπεζα.
 ΜΥΤΙΑΗΝΗ ΑΡ. ΤΗΛ. 4-75

ΛΕΣΒΙΑΚΗ «ΣΑΤΙΡΙΚΗ — ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ» ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Πού νάξερε!...

Που νάξερεν ό μακαρίτης Προμηθέας, τόσο καλός κι όφέλιμος στον άνθρωπο πώς εΐτανε νά γίνει, με την εξέλιξη, ό περίφημος δαυλός, που τοΰδωσε με τόση καλοσύνη!

Θαρροσε ό κακομοίρης, πώς με τή φωτιά θάκανε πιό καλό, νά ποΰμε, τό μενού μας. 'Αντί νά τρώμε δηλαδή φρούτα και χόρτα ώμά, μπανάνες, στρείδια, ταραμά και ρωσικό χαβιάρι, θάστηνε στοΰ τσαντίρι καθενος μας τό καζανάκι με την πυροστιά για νά μασοΰμε στη γραμμή κυνήγι, άρνάκι και μοσχάρι.

Κι' άκόμα άντι νά φεύγουμε για άλλοο κάθε χειμώνα, σαν που σκορποΰν τά ταξιδιάρικα πουλιά, θανάβαμε χαρχάνες στοΰ καλύβι, στη σπηλιά, κ' εΐτσι θά τον σχωρούσαμε, όπως λένε, «στον αΐωνα».

'Αλήθεια που νά τΰξερε, τόσο πολΰ μπροστά πώς θά πηγαΐναμε με τό δαυλό στην Τέχνη και στα μηχανήματα! Μ' ένα κουμπί νά φκιάνουμε τό φαγητό σε δυό λεφτά, μ' ένα κουμποί νά στέλνουμε στην 'Αφρική μηνύματα. Μ' ένα κουμποί νά σε ρουφοΰν της θάλασσας τά κύματα και μ' άλλο χΰρες και χωριά νά γίνωνται πυροτεχνήματα!

'Αν τΰξερε, σας λέω, ό Προμηθέας, τόσο καλός πώς θά γινόταν για τον άνθρωπο ό δαυλός, δε θάφινε ποτέ τον 'Ηρακλή νά τον γλυτώσει άπ' τό αιμοβόρικο πουλι μά θάν όπόμενε καρτερικά την τιμωρία του για τή μωρία του.

Κ. ΔΕΙΛΙΝΟΣ

Ό Γιαλαμάς

Πλατωνικός έρωτας.

Στά έρωτικά ό Γιαλαμάς είχε νοικοκυριστικές άντιλήψεις.

—'Ιγώ δέν πατώ του στέφανου!

'Ελεγε κάθε φορά που άκουε άλλους νά ξερογλύφονται για ξένες γυναΐκες ή νά τον ρωτοΰν τή γνώμη του: «'Ε, τί λές και σύ κυρ Στρατή»;

Μιά φορά μόνο την έπαιθε. 'Ερωτευτηκε για καλά με μιά 'Αουρόρα, μέλος ενός Ούγγαρέζικου μπαλέτου που είχε φέρει.

'Εκείνο τον καιρό ό Γιαλαμάς μετεβλήθη... εκ θεμελίων. 'Εγινε άλλος άνθρωπος. Τρυφερός, καλός, γελαστός. Δέ φώναζε. Δέν άγρίευε. Φουμάριζε τό ναργικέ του και κοιττοΰσε τή μικρούλα «μ' ένα μάτι» κατά την έκφραση του μαέστρου κ. Σκέντερ. 'Ως και τά πουλιά του Κήπου παραξενεύτηκαν με την τέτα μεταβολή του Γιαλαμά. Και μαζεΰόντουσαν πάνου άπ τά δέντρα του μπουφέ νά δούνε τί συμβαΐνει και δέν τά τρομάζει πια με τους κεραυνούς της φωνής του.

Σάν ήρτε ή μέρα νά φύγει τό κορίτσι ό κυρ Στρατής εΐτανε φαρμακωμένος. Και εκμυστηρεύτηκε στον κ. Σκέντερ τον πόνο του.

—Τι νάχου Μαέστρουμ! Στα γράματαμ ρουτουχτυπήθκα μ' τούτου του κουπιλούδ.

—Και τό στέφανό σου δέν τό συλλογΐζεσαι;

—'Αμ δέν είπα «περι κακία» Μαέστρου. Νά, μόνι νά του βλέπου ήθιλα.

Ό ειρηνοποιός διερμηνέας.

'Η καλή του καρδιά φαίνεται κι άπό τουτο τό επεισόδιο. Με τά «νούμερα» είχε μανία ό μακαρίτης. Και κουβαλοΰσε στον Κήπο δ,τι τοΰπεφτε στην πλώρη, δ,τι του στέρνανε οι διάφοροι γνωστοί και άγνωστοί του μεσίτες της 'Αθήνας.

Μιά χρονιά του στείλανέ μιά κάρτα ένοΰ ξακουσμένου δΐθεν νουμερίστα, που έκανε πράματα και θάματα. Τί πράματα και θάματα; Χόρευε πάνω σε κάτι πανύψηλα ξυλοπόδαρα. Αυτό φαινότανε στη φωτογραφία.

—Τούτους μπά! Κόσμου θά χαλάς.

Εΐπε ό κυρ Στρατής και υπόγραψε τό συμφωνικό.

Την α' βραδιά τό νούμερο άρесе. Τή β' ξανάκανε τό ίδιο πάλι και σκόλασε.

Ό Γιαλαμάς τον ρώτησε με παν-

τομίμα—γιατί εΐτανε Λέχος—πότε θά κάνει άλλα νούμερα.

—'Αύριο, του έγνεψε ό νουμερίστας.

'Αλλά και την άλλη μέρα δέν άλλαξαν τά δεκανίκια.

Τότε ό Γιαλαμάς κάλεσε τον κ. Σκέντερ ως διερμηνέα.

—Για ρώτσιτον, Μαέστρου, έχι άλλα νούμερα.

—'Οχι, λέει, διερμήνεψε ό κ. Σκέντερ.

—'Εμ τί ήρτι εδουνα, νά μās δείξ του μπόγιτ μι τά δικανίκια;

Νά τον πεις, νά παγαΐνι άπ' εδितσει πούρτι γιατι θά τον πάρ' ή διάουλους.

—'Εχει λέει, συμφωνητικό για 15 μέρες και δέν μπορείς νά τον κάνεις τίποτε.

—Μήδι δικαπέντε ώρις δέν τον θέλου.

Ό Λέχος άγρίεψε. 'Αγρίεψε κι ό Γιαλαμάς κι άνοιξε τό στοματάκι του. Τό τί του έφαλλε δέν τά λέει μήδε στόμα μήδε πένα.

—Μιτάφραζΐτα, Μαέστρου, μήν τμαΐσι.

—Δέν μπορω νά του πω τέτια λόγια.

—'Ιγώ τά λέγου. 'Ισένα τί σι μέλι;

—Δέν μπορω. Δέν έπιτρέπεται.

Ό Λέχος που κατάλαβε πώς τον έβριζε ρώτησε τό διερμηνέα.

—Τί λέει;

—Λέει πώς είσαι καλός άνθρωπος κι άς κάνεις τον κακό, του εΐπεν ό κ. Σκέντερ.

Ό Λέχος γέλασε.

—Τί λέγι; Ρώτησε κι ό Γιαλαμάς τό διερμηνέα.

—Λέει πώς είσαι καλός άνθρωπος κι άς φωνάζεις.

Και εΐδες τό φορτουνιασμένο Γιαλαμά νά μερζΐει ξαφνικά και νά γελάει ανοιχτόκαρδι.

—'Ε, κάτσιτι νά σās τσιράσου άπ' ένα πιουτί. Τί νά κάνι ή γι άθριπους! Τόσου ξερ τόσου κάνι.

'Πεϊτα όποιανου δέν τ' άρεσ του νούμερου Μαέστρου, άς πάρ τ' βόλτατ. 'Ω!...

Ό κ. Διευθυντής

Μιά χρονιά μαέστρος της ορχήστρας του κήπου εΐτανε ό κυρ 'Αντωνάκης ό Καλαματιανός, άνθρωπος έγωιστής που δε δεχότανε μΰγα στο σπαθί του, ούτε παρατηρήσεις στη δουλιά του άπό κανένα. Αυτό δέν άρεσε βέβαια στοΰ Γιαλαμά, που εΐχεν έπίσης τή γνώμη πώς έπαιζε στα δάχτυλά του τά καλλιτεχνικά ζητήματα, ύστερα άπό τόσω χρόνων κονοσλοΰκι με καλλιτέχνες και θεατρίνες λογις λογις.

Πολλές φορές συνεκρούετο με τον Καλαματιανό μά αναγκαζότανε νά υποχωρεί. Πρώτη φορά βρήκε τον άντίμαχό του. Ό Καλαματιανός περιφρονοΰσε τό εργοδοτικό πιστεύω του Γιαλαμά «'Ιγώ μι τον παρᾶ...» Γιαυτό ό κυρ Στρατής τον έβλεπε σα γάτα τό σκύλο, και ζητοΰσε άφορμή νά τον

Αναπλιώτικο

Όνειρο

Στου Κορέου την ταβέρνα,
 Κατά τό βραδάκι πέρνα'
 Μαριδοϋλες τηγανΐζει,
 Κι' όλη ή γειτονιά μυρΐζει!..

'Ανοιξε ένα «γιοματάρι.»
 Κεχριμπάρι!—Κεχριμπάρι!..
 Καί χαράς τον που τό πίνει!
 Μοναχά, σε φίλους δίνει!..

Τηγανιά μοσκομυρΐζει
 Τό τηγάκι τσιτσιρΐζει
 Κ' ή ρετσΐνα «πιπερΐζει.»
 Κι' ό Κορίδς την καμαρώνει
 Καί «γαζέττα» σαβουρώνει!..

Στου Κορέου την ταβέρνα,
 Κατά τό βραδάκι πέρνα'
 Κι' άπ' την Καραθώνα θάβρη,
 Ζωντανή μαρΐδα, μαύρη,
 Νά στην ξεροτηγανΐση
 Καί κρασί, νά σ' αναστήση!..
 —'Αν ρωτās για πλερωμή!
 —Εΐν' άκριβεια στην τιμή!
 —«Όλα όμοΰ» με μιά δραχμή!..

Τδειδα άπόψε στ' όνειρό μου,
 Πώς περνοΰσα στον καιρό μου,
 Όταν ήμουν στο χωριό μου...
 Α. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

ταπεινώσει. Και νάτην που βρέθηκε.

'Ενα βράδυ ό Γιαλαμάς παρατήρησε στοΰ μαυροπίνακα του πιλοκοσένικου όπου ό Καλαματιανός άνέγραφε τό μουσικό πρόγραμμα της βραδιάς την ύπογραφή: (εκ της Διευθύνσεως).

—Δέ μι λές, κυρ 'Αντωνάκι, ποιός τΰγραψι αυτό;

—'Εγώ! 'Απάντησε ό Καλαματιανός κορδωμένος.

—Σβήστου μάνι—μάνι!

—Γιατί νά τΰ σβήσω;

—Γιατί ήγώ είμι Διευθυντής ήδΰ μέσα.

Κιι χωρίς νά περιμένει, πήρε τό σφουγγάρι και τΰσβησε.

Ό Καλαματιανός βρέθηκε στις κιλές του και τό χώνεψε μουρμουρίζοντας: «'Αμ σαν έχει κανείς νά κάνει με ζΰα»!

Γάμπα και φωνή

Μιά φορά τοΰστειλε άπ' την 'Αθήνα κάποιος γνωστός του μεσίτης ένα μπουστο φωτογραφίας κάποιας τραγουδίστρας, που κατά τά γραφήμενά του εΐτανε ή πρώτη της 'Αθήνας στη φωνή εκείνο τό καλοκαΐρι.

Ό Γιαλαμάς μόλις είδε τή φωτογραφία σούφρωσε τά μούτρα του και έγραψε στον αντιπρόσωπο: «Νά μι στείλις έναν άλλου πουλιτραΐτου τς κουπιλούδας που νά φινόντιν τσι τΰ πουδάριαντς»!

Σάν ήρτε ή νέα φωτογραφία ό κυρ Στρατής έβαλε τά γυαλιά του και κοΐτταξε προσεχτικά τις γάμπες της άρτίστας που εΐτανε χοντρές.

—'Οχι! 'Οχι! Δέ μι κάνι. Εΐπε. 'Αμέσως πήρε χαρτί και καλαμάρι κ' έγραψε στον 'Αντιπρόσωπο: «'Η φωνή τς κουπιλούδας που μι προυξινέβγις δέ μ' άρεσ. Εΐνι χουντρή.» (Έχει συνέχεια).

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΔΕΣΦΟΥ	ΔΡΑΧ.	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		150
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Λ. Άγγλιας	1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	ΔΡΑΧ.	3

Οι συνδρομείς προπληρώνονται

Έκδότης — Διευθυντής

ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

Κατοικία : Βουναράκι

Διευθυντής Τυπογραφείου

ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Κατοικία : Βαρέα

ΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΤΕΦΤΕΡΙ

1911 Σεπτ. 9. Ήγώρασα χαρτί για να συνταχθούν δύο όμοια έγγραφα, αναγράφοντα την συμφωνίαν μας με τον Κλεάνθη Καλιφόν (ήτις προφορικός έγγεντο παρισταμένον των Ε. Νουλέλη και Δ. Πιγέλη). Το έξοδον ύπεστην μόνος, του Καλιφού προσποιηθέντος λήθην και εγώ έντραπείς να είπω τι σχετικόν. (Πολλάκις τὰ παθαίνω με τὸ φιλότιμό μου) Γρ. — :10.

Σεπτ. 19. Τοῦ δια πούλια τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ἐξόδου ὄντος : 13,20 [λογιζομένου 13—] ὑπέστην τό ἡμισυ Γρ. 6.30.

Σεπτ. 19. Τὰ πιτιά, κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγράφων κόστισαν ἓνα γρόσι, ἐξοδον, ὅπερ ὑπέστην καὶ πάλιν μόνος ἐγώ Γρ. 1.—

(ΣΗΜ. Δὲν μοὶ κακοφαίνεται τόσον διὰ τὸ χρῆμα, ὅσον διὰ τὴν ἀνοιχτοματάδα τῶν ἄλλων οἴτινες [πτωχοὶ ἢ πλουσιοὶ] εὐρίσκουσιν πάντοτε τὸν τρόπον νὰ ἀποφεύγουν, ὡς ἐπραξε λ.χ. ὁ προειρημένος Καλιφός, προσποιηθεὶς ὀλίγον τι προτοῦ ἔλθει ὁ καφεψὸς νὰ ἄρῃ τὸν δίσκον ὅτι μετέβαινεν ἐσπευσμένως εἰς τὸ ἀφοδευτήριον!)

ΣΗΜ. Τρ. Οὔτε δημοσιογράφος νάτανε ὁ Καλιφός.

Σεπτ. 20. Μεταβάς περίπατον πρωίαν καὶ ἐσπέραν δὲν ἐκάθισα εἰς καφενεῖον δι' ὃ ἀναγράφω ἔξοδον Γρ. 0:0.

Σημ. Τρ. — Καλλίτερα ἔτσι. Ἀναπνέει κανένας καὶ καθαρὸν ἀέρα.

Σεπτ. 21. Μίαν ρίζαν πῆρα γιὰ τὸ σαμάρι στὸ μέρος πρὸ δένεται ἡ μεσιά τοῦ ὄνου μου, ἐπειδὴ ἡ παλαιὰ ἐκινεῖτο ἐπικινδύνως τὸ δὲ ἐξοδον δὲν ἦτο μέγα Γρ. 5.

Σεπτ. 22. Δοὺς ὡσεὶ μίαν ὀκτὼ μῆλων εἰς τὸ παιδί (Θ. Ντουλᾶν) ὅπερ ἐπῆγε καὶ μοὶ ἔφερε τὸν ὄνον μου ἐκ τοῦ Καμμένου Ἀλωνίου, ἀπέφυγον τὸ γρόσιον ὅπερ συνήθως ζητεῖ. Ἐξοδον οὖν. Γρ. 0:0.

Σεπτ. 23. Διὰ ξύλα ἀπιδιάτι κα τοῦ Σαματίου, κοπέντα ἐπὶ τριήμερον σήμερον, χθὲς καὶ προχθὲς οὐχὶ ἀπὸ πρωίας (διότι τὸν εὔρον καὶ τὸν συνεφώνησα μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου) καὶ κουβαληθέντα ὑπὸ τοῦ Βασ. Παγωτέλη [τοῦ καὶ κόψαντος αὐτὰ] στὸ σπίτι μου (ἐν ἡμιόνειον καὶ ἐν ὄνειον φορτία ξύλα, τῇ ὁδηγίᾳ μου ἐπωλήθησαν ὑπ' αὐτοῦ διὰ λογαριασμό μου Γρ. 12—) πλήρως, ἴσως πλείω τῇ συγκαταθέσει μου, Γρ. 114.

Σεπτ. 24. Κατὰ τὴν μέτρησιν τῶν γρ. 12, ἀνιτίμου τῶν ὡς ἄνω δύο φορτίων ξύλων, (ἐνὸς ἡμιόνειον καὶ ἐνὸς ὄνειου) γενομένων ὑπὸ τοῦ Παγωτέλη ἐν καφενεῖω

Η ΜΥΤΙΑΛΗΝΗ

Τριβολικοί στοχασμοί

§ Δὲν ὑπάρχουν γυναῖκες κουτές. Τὸ πολὺ πολὺ νᾶναι κουτοπόνηρες. § Οἱ γυναῖκες ἀντιπαθοῦν συνήθως τὸ ραδιόφωνο γιὰ τὶς κάνει ἀντιπραξὴν ἐπὶ τὴν φλαριά, § Ἄν θέτε νὰ δῆτε τὴν γυναῖκα ἐπὶ τὴν ἐξάσκηση τῶν κυριαρχικῶν τῆς δικαιωμάτων, πηγαίνετε ἐπὶ τὴν μανιφατουριέρικα.

Τριβολ. Ἐγκυκλοπῆδία

Νέο. Ὅτι κατεβεῖ ἐπὶ τὸ μυαλὸ τοῦ καθενὸς ἀνόκτου. **Τσιγάρο.** Ἄπ' τὴν ὥρα πού θὰ τ' ἀρχίσει κανένας μελετᾶει νὰ τὸ κόψει. **Γυναῖκα.** Βλέπε λέξη σ π α τ ἄ λ η. **Βροχή.** Φυσικὸ καλοκαιριᾶτικο φαινόμενο.

Λόγια Μεγάλων ἀνδρῶν

«Τὸ Στάδιον θὰ τὸ τελειώσω ἔστω καὶ γέρον». **Τάκης Ζερμπίνης** | «Ἡ Φύσις ὀργιάζει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου». **Βασ. Μαυρόπουλος** | **Τὸ «ἐκκρίβανιον» ἐπεδόθη νύκτωρ.** **Σ. Παπαδόπουλος** | «Ἐγώ, κύριε, δὲν ἔχω προϊστάμενον». **Στρ. Παλαιολόγος** | «Τὰ Πθάρια δὰ δοῦμι, τὰ πγάδια θὰ δοῦμι, γὰ τὴν Ἁγίαν Εἰρήνην!» **Μετκάριος** | «Ἦδη συνεπληρώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν σαράντα». **Εὐάγ. Χριστοδούλου** | «Τώρα ἀπομένει ἡ Μητέρα μου». **Ν. Ξυπερεᾶ** | «Τώρα πού φέβγῃ γι Ἀντώνη θὰν ἔρτου νὰ σὰς οὐργανώσου». **Μ. Καραφύλλας** | «Φαίνεται πὸς ἡ Ναταλία καὶ ἡ Μαίρη θὰ με στελεῖουν τὸν Ἅγιον Ἰάκωβον». **Ἰσ. Λαρέντζος** | «Γιὰ μᾶς κελαιδοῦν τὰ πούλια». **Πόπη Ἀξιώτη** | «Ἴγώ γιὰ νὰ παραλάβω θέλου νὰ τὰ παρουσιάσωμι σῶα καὶ ἀβλαβές». **Θεοδ. Λεμπλιπιτζάρας** | «Ὅλοι θὰ πεθάνουμε». **Γ. Ἀντωνιάδης** | «Ἀρίστου! Ἴδεις μὲς τοῦ πούταμ ἓνα ἐβύλλιον (=εἰδύλλιον) **Βασ. Καραχάλιας**. | «Ἄς ἀρχίσου ἀπ' τὰ βαπτίσια μπάτσι γένῃ κανένα θάμα τὰ γιὰ μένα». **Κ. Παυλῆς** | «Χτὲς τοῦ Λουνδίνου δὲν ἀκούγινταν γιστὶ εἶχε παράξιννα (=παράσιτα) **Νικ. Νικολαΐδης**. | «Ἐχω μίαν ὑποταγὴν (=ἐπιταγὴν) ἐπὶ τὴν Τράπεζα». **Ἀργύρης Μπέμπης**

Ἐκδόσεις

Δ. Σουρλάγκα «Περὶ ὕδατων». **Ν. Ἀρώνη** «Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Β. Ι. Ν.» (Ἐτοιμάζεται). **Τ. Ζερμπίνης** «Χ Χ.» **Στρ. Βερβένη** «Τὸ βιβλίον, τὸ κοινὸ, οἱ ἐκδότες καὶ ἡ Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη». **Θ. Τέμπου** «Ἡ οἰκογένεια τῶν πολυσυλλάβων». **Π. Σαμάρα** «Περὶ σεισμῶν». **Δ. Βογαζιανοῦ** «Αἱ δάφναι τῆς προῦπηρεσίας». **Π. Βελόνη** «Σοσσὶ!» **Χαρ. Κλαδογένη** «Χαμένοι ῥωματικοὶ περίπατοι». **σκοπίμως ὡς ὑποθέτω ἐπλήρως διὰ κέρασμά του Γρ. 10.** (Σημ. Τὸν ἰδικόν μου καφὲν δὲν ἀναγράφω, πληρῶνων αὐτοῦ μαζευμένους ἐν τέλει ἐκάστου μηνός, πλὴν τῶν πινομένων εἰς τὸ μὴ τακτικόν μου καφενεῖον). (ἔχει συνέχεια)

Σουρρεαλιστικὴ στήλη

Λουκρητία Βοργία!

I
Τὰ λόγια Σου, ὡσὰν ριπαὶ πολυβόλων Στὴν ἐπιφάνεια τοῦ προσώπου μου Ὅριστικὸς ὁ κάματος τῆς παρακμῆς Ἡ πιθανότητα ἐγλύστρησε κατω ἀπὸ τ' ἄχυρο [Σου] **Κάρφη ἀχύρων ἐπὶ τὰ μάτια τῶν ἐραστῶν** Ἀμήν!

II
Θήλυ πυρρὸ—πὼς σ' ἀγαπῶ ἀκόμα— «Εἶναι βαθὺ τὸ μάτι Σου Σὰν τὸν ὠραῖο τάφο» **Ψυχὴ καὶ ἀνάστημα ἀξιο τῆς ψυχῆς μου Κορμὶ χυτὸ σάρκα μαβιά** **Οἱ δρόμοι τοῦ μίσους καὶ τῆς ἀσέλ- (γείας)**

III
«Ἡ ὁσμὴ τοῦ Ἐρωτος Διώχνει τοὺς χοίρους ἀπὸ τῆς καρδιῆς Δοσμένη στιγμῆ Στὸ ἀγαθὸ τῆς διαρκείας.

III
Οἱ καπνοὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ [θυμοῦ] **Τὰ καπούλια τῶν μουλαριῶν Μυρμιδίζουν ἐρωτιάρικα** **Στὴν ἄχνα τῆς ἀνοιχτῆς τῆς βελουδέ- [νιας]** **Ὅπου ἡ «ὄρνισσα», ἡ μαλλοπόδα μεσουρανεῖ καὶ μέλπει.**

Γιάννης Ἀλήτης

Γκρέτα Γκάρπο

Ράγισμα πάγων ἐπὶ πολικὴ ἀτέλειότη [μοναξιά] **Φλόγα τοῦ κίτρινου κερένιου ῥόδου πάθος πού ξέρει νὰ μεταπλάθεται τεφρὴ οὐσία μυστικὴ** **πῆλὸς ἐπὶ τὰ χέρια τοῦ τεχνίτη.**

Ἀναστάσιος Δρίβας

Σημ. Τριβ.—Ὁ νέος συνεργάτης μας κ' Ἀναστάσιος Δρίβας εἶνε ἀναγνωρισμένος σουρρεαλιστὰς ποιητῆς, καὶ τὰ «Ν. Γράμματα» δημοσιεύουνε συχνὰ ποιήματά του.

Λημνιά νέα

Σ' ὁμορφὴ Νοσοκόμα

Σὺ, τῆς παρηγοριᾶς πηγὴ, τοῦ λαβωμένου μιά πληγῆ, κι ἂν γίναναι, δὲν τὸν ὠφελεῖ!

Γιατὶ θ' ἀνοίξεις πὶὸ βαθειὰ πλὴγῆ, ἐπὶ τὴν δόλια του καρδιά με τὴν πλανεύτρα σου ματιά. **Κάστρον** «Λέοβιος»

— Η ΒΙΤΡΙΝΑ ΜΑΣ —

ΦΙΛΙΠΣ. Τὰ τελειότερα ραδιόφωνα **Στοῦ κ. Ν. Παρασκευαΐδη καὶ Σια.**

REAL Ἡ ἰδεώδης ὀδοντόκρεμα- **Πουλιέται σ' ὄλα τὰ καλά φαρμα- κεία.**

«ΔΙΟΝΥΣΟΣ» Τὰ πιτιά σας ἀπ' τοῦ **Κυκαρίσση.**

ΜΑΤΟΥΓΙΑΛΙΑ στοῦ Ἀριστόβου- **λου Μουτάφη.**

Τὰ τσιγάρα **ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ** εἶνε πάντοτε τῆς μόδας. **Δοκιμάστε τὰ «ΑΡΙΣΤΑ».**

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πιάνο ἐπὶ τιμῇ εὐκαιρίας. **Πληροφορίες ἐπὶ γραφεῖα τοῦ «Τρι- βόλου».**

ΣΜΥΡΝΕΪΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Τι βλέπουνε ;

Τοῦ πατεσιέρη συνεργάτη μας κ. ΝΤΑΗ — ΠΑΝΑΗ

Τὸ λεπὸν, μωρὸ κύριε Στράτο μου, θὰν ἤμαθες τί γίνεται ἐπὶ τὸ θέμα τοῦ Κόρφου! Οὐλὴ ἡ Μυτιλήνη ἀπ' οὐ- **λες τῆς τσι πο- λιτεῖας καὶ τὴ χωριὰ ἐκείδι- νανὰς ματζεύ- εται, νὰ δεῖ, λῆει, τὸ κου- ριόζο φαινόμε- νο τοῦ χωμά- του πού ἠφανέρωσε ξαφνικὰ ζω- γραφισμένο ἓνα κεφάλι. Δὲν ἠα- πόμεινε γυναικούλα πού νὰ μὴν πάει νὰ τὸ δεῖ. Καὶ νὰ τὸ ξαναδεῖ. Καὶ δὸς του καὶ κόβουνε μονέδα οἱ σωφῆρηδοι. Γεμάτοι πάνε γεμά- τοι γυρίζουνε. Οὐλα τὰ λεωφορεῖα τῆς Χώρας καὶ τῆς ὑπαιθροῦς ἐκει- δανανὰς βάνανε γράμμῃ. Καὶ πάλι δὲ φτάνουνε. Ἡμόιξε, ἤμα- θα, καὶ καφενὸς μὲς τσι ἐγείες.**

Ἐγώ, ὅπου βλέπω καὶ τρέχει ὁ πολὺς ὁ κόσμος καὶ πρὸ πάντος οἱ γυναῖκες, ξέρω πὼς εἶνε γιὰ τὸ τίποτας. Καὶ δὲν ἠπῆα. Ἡρωτή- σα ὁμως τὴν γυναῖκα μου, πού ἠ- πῆε πεντέξη φοράδες ὡς τὰ τώρα τί βλέπει, καὶ τὴν πᾶσα φορὰ μοῦ λέει πότες κεφάλια μόνον, πότες καὶ λεμοῖδοι μὰζὺ καὶ πότες ἄλ- λα. Ἡ κόρη μου πάλε μοῦ λέει πὼς, σὰ θεὸς, τὸ παίρνεις καὶ γιὰ κεφάλι. Μιὰ γειτόνισά μου χήρα, λέει πὼς μοιάζει τὸ πολτραῖτο τοῦ μακαρίτη τῆς. Ὁ σωφῆρης ὁ Ἀ- ρεστής ἀπ' τὴν ἄλλη πού πάει κ' ἔρχεται δις τὸ μινουτο, μαρτυρεῖ πὼς δὲν ξαίρει τί βλέπουνε οἱ πε- λάτισές του, μὰ κάτι βλέπουνε.

Ἡ κάουσα κ' ἓνα Γιατροῦ πού ἠ- λεε ἐπὶ τὴν παρέα του πὼς ὁ κόσμος ἠπαθε φαίνεται ὀμαδικὴ ἀποβολή! Ἄκου κουβέντες. Γιὰ τσι γυναι- κες πάει κ' ἔρχεται τὸ πράμα. Ἄμ οἱ ἄντροι πὼς τὴν ἠπάθανε τὴ δουγιὰ ; **Βάνω βάση ἐπὶ τὰ λόγια τοῦ σω- φῆρη τοῦ Ἀρεστή καὶ λέω πὼς δὲν εἶνε τίποτας. Τὸ πολὺ-πολὺ μπο- ρεῖ νᾶναι αὐτὸ πού ἠκάουσα νὰ λέει ἓνας μηχανικὸς τῶν Δημοσί- ων ἔργων μὲς τὴν πατισερὴ μου. Τοῦ ἠφάνηκε λῆει, πὼς εἶνε ρίζες δειντῶνε πού ἠσαπήσανε μὲς τὸ πουρὶ ἀπὶ τσι βροχάδες κ' ἠκάνα- νε σκέδια πού τὰ βλέπει κανένας κατὰ πού θὰ τὰ φανταστῆ.**

Τὶ τὰ θεὸς ὁμως! Ἄν πάει ἔτσι ἡ δουγιὰ δὲ θὰ μείνει δεκάρα ἐπὶ πορτοφύγια τῶν γυναικῶν καὶ γιὰ κανένα κορκομπῆνι. Θὰ τσι ψειρίσουνε οἱ σωφῆρηδοι.

Τὸ σωστὸ εἶνε νὰ πάνε τίποτας ἀρχαιολόγοιδοι καὶ γεωλόγοιδοι νὰ κοιτάξουνε καὶ νὰ μᾶς ποῦνε τί εἶνε. Γιατὶ φοβοῦμαι πὼς μὲ τὸν καιρὸ θὰ παρατήσουνε οἱ γυναι- κες καὶ θ' ἀρχέψουνε οἱ ἄντροι τὰ τρεχάματα. Ἡ περιέργεια εἶνε κακὸ μαράζι. Ἀρχινάει ἀπ' τὴ γυ- ναῖκα καὶ κολλάει ἐπὶ τὸν ἄντρα. Ἐτσιδὰς δὲν τὴν ἠπαθε κ' ὁ προ- πάτοράς μας ὁ Ἀδάμης ;

Παναῆς Βαλάκης

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 20 τόμοι τοῦ περιοδι- **κοῦ «Ἡ Διάπλασις τῶν Παίδων».** Πληροφορίαι εἰς τὰ **Γραφεῖα «Τριβόλου».**

Ἡ Λεσβιακὴ ἀποκριά-τικὴ σάτιρα

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁ Ντελόγκος

(Εἶπαμε πὼς ἡ σάτιρα τοῦ Ντελόγκου δὲν εἶνε δική του. Εἶνε τῆς παρέας τῶν Σταβριωτῶν ποὺ κάνει ὁμαδικὴ σάτιρα μὲ ἀρχηγὸ τὸν κουρέα Βαγιάννα. Ὁ Ντελόγκος εἶνε ὁ ρήτορας τῆς παρέας λόγῳ τῶν φυσικῶν καμικῶν χαρακτηρισμάτων ποὺ ἔχει. Εἶνε πανύψηλος, ἔχει φωνὴ καμπάνα, ἀνοιχτὴ καρδιά καὶ κυρίως ἔρωτα στὴν ἀποκριάτικη σάτιρα.

Φέτο οἱ Σταβριωτὲς θελήσανε νὰ κάνουνε πιδ ζωντανὴ τὴ σάτιρά τους κἀνοντάς τη διαλογικὴ. Ἀντὶ νὰ τὰ λέει μόνος τοῦ ὁ Ντελόγκος ὅλα τοῦ βάλανε ἀντίκρου κ' ἔνα ἠθλυκὸ Καρνάβαλο τὴν «Καρναβαλίνα», ποὺ ὑποστήριξε τὰ δικαιώματα τῆς Γυναίκας καὶ ψευδίαζε τοὺς ἄντρες.

Ἀκούστε τώρα τὰ δύο φύλα νὰ λένε τ'ἄξια τους τὴν Καθαρὴ Δευτέρα. Φυσικὰ ἄκρες μέσες μόνο θ' ἀκούσετε γιατί ἡ σάτιρά τους εἶνε πολὺ ἐλευθερόστομη—κατὰ τὰ ἔθιμα—καὶ δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ δημοσιευθεῖ, παρὰ κουτσοῦρεμένη).

Σημ. Γιὰ νὰ προφέρετε σωστὰ τ' Ἀγιασώτικα πρέπει νὰ μὴ ξεχνᾶτε τις ὀδηγίες ποὺ ἔχουμε δώσει κατ' ἐπανάληψη στὸν «Τρίβολο» γιὰ τὴ συμβατικὴ γραφὴ ποὺ μεταχειρίζομαστε:

α) Τὸ σ (=ch) θὰ προφέρεται παχὺ. Π. χ. σήμιρα=σήμερα· σμάδ=εμάδ.

β) Τὸ ς εἶνε τὸ ψιλὸ σίγμα ὅπως στίς λέξεις ςτέκω, ςάτιρα...

γ) Τὸ ζ (=j) παχὺ. Π. χ. ζ'ὐμ=jὐμ

δ) Τὸ ζ χωρὶς δασεία εἶνε τὸ ψιλὸ ζ, ὅπως στίς λέξεις ζμί, ζαρώνου...

Τὸ 1 (=γιώτα ἀνάποδο) πίσω ἀπὸ σύμφωνα τὰ κάνει ὄγρα. Π. χ. μουφέλι, λαγινέλι κλπ.

Καρνάβαλος

Σὰς χιριτῶ, ρε χουριανοί, κἀνουςας τει μινετ (1) τοῦ μουρμουρτὸ νὰ πάψιτι γιατί ἔχου γὼ νιμπέτ. (2) Δυὸ χρόνια ἔχου νὰ ςᾶς δῶ (3) κουρτζέλιαμ, νὰ τὰ ποῦμι πόρτα θὰ πάρου στου λιμόμ (4) μούτνα τ' Ἀγᾶ θὰ δοῦμι (5) Ἡρετ γὴ μέρα π' ἀγαπῶ γὴ μέρα π' θὰ ςᾶς ψάλου κἀτζίτ' νὰν ἀκούσιτι μιὰ μπγάδα π' θὰ ςᾶς βάλου (6) Γιατ' ἔγκαταλαβαίνιτι, μόπουρ (7) ςᾶς κουβιντιάζου! Βαρέθκα τώρα ἔκω χρόνια (8) τς μούρις ςᾶς νὰ λουγιαζου. Ἀμ ἔλα ντε ποὺ δὲ μορῶ τοὶ νὰ ςᾶς ἀρνησῶ:

Ἡέρεσ πὸν ἡγίνικα (9) ἀπ' τοῦ γκα

κόντιψα α διμουνησῶ· Ἀφοῦ διδάζου (10) ρε διαβόλι, σεις μουρμουρτζιτι! Κἀθα χρόνου τς Ἀπουκρηγῆς τοῦ σκώτιμ πρῆζιτι.

Γιὰ ςᾶς τὰ λέγου λέφτιρις, μακάρ (11) τοὶ παντροιμένις· νὰ γλυτώσουμι γιατί ἔσπι φουνιαζμένις. Τα γδιᾶ ςᾶς (12) εἶνε ἀδιανὰ δὲν ἔχου δρᾶμ μυαλό, σμάζουμα θῆλι α χι ποὺλλῆς τοὶ ρέκισμου στου γισλό.

Λεσβιακὰ διηγήματα

Ἰ Κουρκούτινα

Τῆς κ. Στέλλας Ἀγοραστοῦ

«Μπάκμα κὶμ γκελντι, κὶμ γιουλαντι» ἴνταν ἰ πρότους ἰ λόγουρς, ντιμεκ(1) ἰ θγιος μ ἔστλι, ἀμα ἰκαταλάβιני πους δε τν θέλαν.

Ἀμ τσι πγιος δα τν ἰθιλι, οπ ἰμπλόνταν, γιαι—να μί ντ βαρεσ ἰ λόγουρς—ἴνταν πουλι παλιουπράμα. Μια τσουλόχα, μουρντᾶρα, μιαν αλιμτζούρα κισιντιτζίδσα(2) τσι ἀθλουγίστρα, ἰ θγιος να ςι φλακῶ!

Μια φουρα ἰγιλᾶσσι ἰ Μπουραζάνινα τσι τς ἰπι: «Καλος τ' θγια τΖ'ουχερ».

Ἐχ, εχ, εχ! Ἰσικλιντίσσι, ἰνίξι του μαγλίτσι(3) τσ ἰσκόθτσι ἀπάνου.

—«Καλο ναγίς, δγατέρα,(4) μα να μί μι τουν ξαναπὶς ἀφτόνον του λόγου. Δε ντου στρέγου. Καντανι μι λεν. Ἰ τουρκανάκατους ἰ νίφιμ μ. ἔβγαν ἀφτόνου του παρουνου, πος δέ τ' θέλου(5) π'να πέσιν τα χίλιατς μι τ φάγουσα(6) τσι μι τ μαλαφράντζα(7).

—Κφι γι ὄρα π'ς ακου, θγια Καντανι, τς λεγι, μί γκαταργίεσι! Τ' πιδγιους ἰγνέκα ἔνι, του πιδις θὰ καμ, ἀμα παθ.

—«Ἀντίχιμ γιαι ἀφτόνου του γιουνι(8) ἴνταν ἰ μιρακλίσιμ Τσιργιατζίς, γιαι ἀφτόνου του κουριμένου του κνουπιδ. Ἰ γιόσιμ δὲν ἰκατάλαβι πους ἰπὶρι γινέκα, θαρις πους τσιμάτι κουντατ κανένα κουλπαρ. Ὁ κακοχρουναχι του ςουράτι τς(9), τ' δγαβολ γιαι μπρισίμ—μπατζ'ακλις! Πίσα να βρασ του κόκαλου τς Τιφτσιδφους τς βρου-

μουτσιγκενίς που ουλάσσι (10) του μουρο τσι του μάγιψι τσι τόκानι ντιπ ςιρσεμ—παντιλι, τσι του παντρέψαν κριφα μες του Μπιλιντιγέ! Ἀμ τσι ἰγο δα ἔφτουν που προουνο δὲν ἰνι Γιουρουκίς.

Ἀκιμπετ θα τουν ἀπουδιχτο μι του μάβρου του πκάμρου, να πάρου του Τζ'ακιρ(11) να χουρέψου του Ζιγίμπέκλινκουν πας τ' Ἀγάκαπουςου.

Μια νταχιτρι, ἰχα χουζιμετ τσι πίγα, εμ τί λεγις δα πους ἰδα! Ἐναν γκαλικᾶτζαρου ἀλόρτου, νιπ τσιτςιδ, ἔναν λιαπ λιλεκλι μπατζ'ακλι ἀβράκουτου!

Μόνι μπρουστατς ἰχι μια μπαλαμ πανι ἀλίθουρου πὶς δέμπις(12) ἰσαμὶ μπάλουμα, τσι δγιο ςακλέλια πας του ςτουρτζ(13) μι δγιο τόπια μπαυπατς μέσα! ἰσινάσι, κανίς χαλαλι του γιος γιαι ἀφτόνου του δγαίςκατςου; Ἰντουσούντ'σα τσι γο τσι ἔκανάντου ὀριμα(14):

«Τς Τζ'ιργιατζίδινας τα βζ'αμο μπαμπάτσα τσι πανια Λάκουρς βλα μέσα γιαι τσιλια ςα μια χιλιδουνίσα φλια».

να πιασ ςι τγιουμ τ' αφτι να τ' χουρισ να πα ςι δγαβολ του γκόλου.

Ἀμ ἀλα μιλιτουν τα βόδια τσ ἀλα μιλιτα ἰ ζιβγας. Ἰ ὀριμα ἰψι ςαν ἰσκα τὸ ὄσαμ να πεκο του ματ'ς ἰπὶρι δότσι μες του χουριο. Μα γιαι Τσιργιατζί ἰγρον ἰγόρασι. Ντούριμα πλια τσι δὲν ἰντιργιόνταν τσι ἰ γιαι ἀντρ, μιτςμενι βλεπς, τσι του τραγδούσαν.

Μια μέρα μες τ' Ἀμπλα—Οὐμπλα του γκαφινε, ςατ' να πιαρ

τουνι τν κρι γι Τσιργιατζίς, ἔλμπετ ἰ γι Ὁξαιπιδος εχἰ πουλα πουδάρια, ἰπὶρι ταφτίτ ἰκρὶς—μέσις, μα γιαι μιτςμενι ἰκῶσαν(15) μι μιας ςαντουν ἰδαν τσ ἀλουμίναν ζιματ'ζμενι.

Ἰκουντουστᾶθτσι γιαι ἰσουχμπιλέντσι(16) πὸς μαδες φτι ἰκᾶναν ςα φτικσαρι! Μούτλακ(17) γιαι μένα λέγαν!.. Ἀφκριγιότι, τί ν' ακουσι! Ἀνάψαν τα καντίλιατ, τσι του ἔματ ἰμιριμίδσι τσι ἀνέβτσι απ τς παραφτιδισιτ(18) ςτου μγιαλοτ. Μπλόνιτι μες του γκαφινε, δινι μια γκλουτγια του τραπεζ'ντου, ἀρπιγιόντιν ουλι ςα τς πιτι. Ἐδτσι που πλάκουσι ἰ Τσιργιατζίς ἔναν πὶς του καριδ, να τουν μπνικσ, τρῶ μια μπιχι(19) μέσα ςτα μπόσκα, πᾶρτου κᾶτου.

Οὐλου γιαι να ψιγαδισ τ' νίφιτς του βρουμουκαντανι, να θελι να χουρισ τ' ἀντρογίνου, ἔφαγι του τσιφᾶλιτς.

Σα ντου ἰδι ξαντιρζμένου, ἔστριψι(20) τσι ἰπὶρι τ ἀνίπλαγα!

Μες ςι πόσις μέρις τν ἀνισίραν νταβουλι απ του πγαδ πούνι μπρουστα ςι Μπαμπαρινι τν γκούλα. Ἀπι τότις ἀπόμνι τσι του λεν «τς Κουρκούτινας του πγαδ».

Ἰ Δασκάλα

(με τα χρισα τα μάτια)

Γλωσσᾶριο: 1. Δηλαδὴ. 2. Κοροῖδο, 3 Τὴ ρνία της. 4 Κόρη μου 5 Ἐπειδὴ δὲν τὴ θέλω. 6 Γαγγραινα. 7 Σύφιλη. 8 Τὴ μουτσούνα, τὴ μασκαροῦ. 9 Σουλουπί, ἡ φτιάση της. 10 Φορτώθηκε. 11 Μουσικάντης. 12 Εἶτανε δὲν εἶτανε 13 Στῆθος. 14 Τραγοῦδι καὶ κυρίως σατιρικὸ. 15 Σταματήσανε. 16 Ὑποψιάστηκε. 17 Ἀσφαλῶς. 18 Μηνίγγια. 19 Μαχαιριά 20 Τρελάθηκε.

Καρναβαλίνα

Μὴ διάζις, Καρνάβαλι, τοὶ θὰ λουγαριαστῶμι.

Ὅσα ποὺ σὺνι γὴ φρουκαλιά (13) σήμιρα θὰ τὰ ποῦμι.

Μι μᾶς (14) ποῦβαλις τὰ μαλλιᾶς ἔ θὰ καλουπιράγίς.

Σὰ χιθούμι ἀπάνους οὔλις μας π' τοῦ γόνατου θὰ

Χρόνια νι τώρα π' μιλιτῶ νᾶβγου πᾶ πῶ τραγοῦδια.

Θέλου νὰ ςᾶσου (15) ἔγλιτουτου πὸν ζμίγι (16) τὰ κουλπουδία.

Μὰ φέτου ἔ ντὰ βᾶσταξα πῆγι κόμπους στου χτένι.

Κουματ' ἀκόμ ςᾶ μὶ κουρδὶγις νὰ δῆτι τὶ θὰ γένι.

Γυρέβγου ςι μὶ του τσιρὶ γιὰ νὰ ςὶ βάλου ς θέγις.

Δὲν εἶμι γὼ ἀπ' ἔφτις π' ἔερεθ θὰ . . . μες τοῦ φέγις. (17)

Καρνάβαλος

Ρε παλιους . . . χάλιναρου, διαβόλ παλιουχαλέσα (18)

ἄμα ςι φέρου μιὰ γκλουτςιᾶ θὰ πιταχτεῖς στν Ἰλέσα. (19)

Πῆρι μιὰ γκόλα τσ ἔνα μλᾶρ τσ ἡρετ ἰ μ' ζητήσ τοῦ λόγου!

Μπουρεῖς, μουρη, ἰ βγάλις πουδάρ μαζ' ἰ μὶ τοῦ Ντιλόγκου;

Καρναβαλίνα

Οὐ λύκουρς ἔχει τῶνουμα τοὶ γιαι ἀλιποῦ τὴ χᾶρ.

Ἐδιου ποὺ καρσλαντςτήκαμ (20) διαβουλουρς θὰ ςὶ πάρ.

Γιὰ ςᾶς, κουρτζέλιαμ λέφτιρα, γιὰ ςᾶς τοὶ κᾶλι γιὰ ςᾶς.

Ἰλιποῦμι ςᾶς, γιαι ἔχιτι γιαιγκνί (21)

Μὴ χουλιουρςκᾶτι τσ ἡβρα του τοῦ μέσου τς παντριγιᾶς οὔλις θὰ ςᾶς παντρέψου γὼ ἰσαμ τς Παναγιᾶς.

Μὴ ντουὺν ἀκούτι ἔγλιτουτου πὸν ςᾶς ἀνιγιλᾶ. (22)

Ἀφῆτι τουν νὰ ξικουμπστειθάν ἔμπου ςι μπιλᾶ.

Μι τς λέφτιρις κουντουρτ'ςις μακάρ τοὶ μὶ τς γριγῆς ἔχουμι τοὶ μεῖς τσ ἀπὶ τσι δυὸ τς μιριῆς.

Καρνάβαλος

Τὰ πράματα ποὺ κἀνιτι μπουρῶ νὰ μὴν τὰ πῶ;

Ἰσαμ π' τὰ βλέπου τὰ ςτραβᾶ πᾶς τ μούρςας θὰ τὰ χπῶ.

Μὴ τς βλέπιτι π' μουρσουβουλοῦν (23)

τσ εἶν' ἔγλιτς κνικᾶτις! (24)

Δὲν ἔχιν δρᾶμ φιλότιμου, εἶνι ναμκιόρςις κᾶτις. (25)

Ἰσαμ νὰ ςι καταφέρ (26)

χαδέβγίς, ψιφτουφλά ςι, βγαίνουνας νι μπόρτα γιὰ νὰ [φύγις

τοὶ μὶ τὰ δυὸ τυφλᾶ ςι. (27)

Ἀμα τνὴ πάρς τοῦ διαβουλου λουζιᾶτ' νὰ ςὶ ξικάνι. (28)

Σὰ γκαταλάβ π'ς θὰ ντ βάλις [ςτὴ δλια

μὶ μιὰ ντ' ζαμπούνιςα (29) κᾶνι.

Ἰσαμ ποὺ εἶνι λέφτιρις κᾶνιν κλίτσ τοῦ ρουδᾶνι (30)

ςᾶ μπαντριφτοῦν τὰ φρόκαλα (31)

γινόντι τοὶ κουνᾶνι. (32)

Σὰν ἀρχινήσ τοῦ ςτόμαντου βουγίζ' ςᾶ ρᾶδιου (33)

μαρᾶζ' ἰαζμένι μᾶς ἔχιν ςτου πρώτου ςτάδιου (34)

Ἀφοῦ ντ νταγίγις ςᾶ ντου μουρὸ τσ ἔξερς τι νὰ τνὴ πῆγις (35)

τσεινι εἶνι ἡ νούσιτς ςτ γουρςου- [ςγιά,

λουγιάζ' πότι θὰ φύγις.

(Ἐχει συνέχεια)

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ 1.—Σᾶς παρακαλῶ. 2 Σειρά. 3 Πέρι δὲν ἔλαβε μέρος στὰ «Βάεια» ἡ παρέα τῶν Σταβριωτῶν. 4 Θὰ ὀρμησω, θὰ πέσω μὲ τὰ μοῦτρα ν' ἀρπάξω γυναῖκα. 5 Δικαστήριο. 6 Θὰ βγάλω τᾶπλυτά ςας στὴ μέση. 7 Μόνου ποὺ ςᾶς μιλῶ. 8 Τόσα χρόνια γίνεται μασκαρᾶς. 9 Πὸν δὲν ἔγινα. 10 Διδάσκω 11 Καθῶς καὶ. 12 Τὰ κεφάλια ςας. 13 Ἡ σκούπα. 14 Μὲ τις γυναῖκες. 15 Νὰ σᾶξω. 16 Πὸν μαλώνει, ὑβρίζει. 17 Μὲς τὸ φέσι σου. 18 Παλιογύφτισα. 19 Τοπωνυμία ἀρχαίου συνοικισμοῦ, στὴ μέση τῆς πατωμένης ἀνάμεσα Ἀγιάσο Καρύνη, ἔξω ἀπ' τὸν Ἀσώματο. 20 Ἀντικρουστήκαμ. 21 Πυρκαῖα. 22 Σᾶς κοροῖδεύει. 23 Τὶς κοπέλλες. 24 Ροδοκόκκινες. 25 Ἀχάριστες γᾶτες. 26 Νὰ τὴν πάρεις. 27 Σὲ μουτζῶνει μὲ τὰ δυὸ χέρια. 28 Οἰκονομικῶς. 29 Ἀρρωστη 30 Στὸ κλώσιμο τῶν τρέχινων. 31 Τὰ σκουπίδια. 32 Κόπανος, ἐργαλεῖο βιοτεχνικὸ. 33 Ρακίφωνο. 34 Τῆς φθίσις. 35 Τὶ νὰ τὴν δάνεις, πᾶς νὰ τὴν περιποιηθεῖς.

Τὶς τυπαγραφικὲς ςας ἐργασίες στὸν «Τρίβολο»

Τὸν εὐχαριστοῦμε

ΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΟΜΕΘΑ

Μάθαμε πὼς ὁ φιλόνητος συμπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος Μητρέλιας δώρησε στὸ Γηροκομεῖο μας 50 χιλιάδικα.

Τὸν εὐχαριστοῦμε ἐκ μέρους τῶν τωρινῶν γερόντων καὶ ἐπιφυλασσομεθα νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε καὶ ἀπὸ μέρος τῶν μελλοντικῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος, ὅταν ὁ εὐγενὴς δωρητὴς χαρίσει στὸ Γηροκομεῖο καὶ τὸ γειτονικὸ ἐλαιόκτημά του.

Τι θὰ τὸ κάνει τὸ ἐλαιόκτημα ὁ κ. Μητρέλιας; Μὰ καὶ νὰ τοῦ χρειάζεται, καταλαβαίνει πολὺ καλά πὼς τὸ Γηροκομεῖο δὲν ἔχει ἄλλο μέρος νὰ ξαπλωθεῖ.

Εἶνε λοιπὸν καταδικασμένος νὰ δεχθεῖ τὶς εὐγνώμονές μας εὐχαριστίες ἀργὰ ἢ γρήγορα.

Ἄλτροῦισμὸς

Αὐτὸς ὁ πίνακας τῆς ζωγραφικῆς τοῦ κ. Γαβαλά, πού δώρησε στὸ Ζ' μαθητικὸ συσσίτιο καὶ βγαίνει σὲ λαχεῖο, μὰς ἔβαλε σὲ μπελάδες.

Ἡ Κα Κοσμετάτου μετὰ τὴ δραστηριότητα πού τὴ διακρίνει δὲν ἀφίνει ἄνθρωπον ἡσυχῶ.

Παραπονεῖται ὅμως πὼς οἱ πλούσιοι δὲ φαίνονται πρόθυμοι στὴν ἀγορὰ τοῦ λαχεῖου.

Τοὺς παρεξηγεῖ, θαρροῦμε, ἡ Κα Κοσμετάτου. Ἡ ἀπροθυμία τους προέρχεται ἀπὸ ἄλτροῦισμό. Ἡ Τύχη τοὺς ἠνένησε κ' εἶνε πλούσιοι. Τὰ λαχεῖα τ' ἀφίνουν γιὰ τοὺς φτωχοὺς. Ἄς κερδίσουν κι' αὐτοὶ κάτι. Κρίμα εἶνε.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ἔργα!

Ἄς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Δήμου μας. Ἔσοδα 35,749,528 δραχμές! Πολλοὺς παράδες ἔχουμε οἱ Μυτιληνοί, γιὰ νάχει τόσα λεφτὰ ὁ Δήμος μας, κι ἄς κλαιγόμαστε. Ἀλλὰ τὰ ἔσοδα δὲ μὰς ἐνδιαφέρουν. Ὁ Θεὸς νὰ τὰ πληθαίνει. Νὰ πληθαίνουν τὰ δικά μας γιὰ νάχει κι ὁ Δήμος.

Ἐκεῖνο πού μὰς ἐνθουσιάζει στὸ νέον προϋπολογισμὸ εἶνε τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἔργα πού προβλέπονται.

Κινηματοθέατρο 9 ἑκατομμύρια. Δημοτικὴ ἀγορὰ 3,500,000. Δημοτικὰ σφαγεῖα 1,500,000.

Ἡ Δημοτικὴ μονάχα Βιβλιοθήκη λείπει. Μὰ αὐτὴ ἐνδιαφέρει μόνον τὸ συνάδελφο κ. Βαρελτζίδη.

Τὸ λυπηρὸ εἶνε πὼς ἡ φεικτικὴ χρονιά μετὰ τὴν ὑπερτίμηση τῶν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν καὶ μετὰ τὴν ἔλλειψη τῶν κυριώτερων ἀπ' αὐτὰ, δὲν εἶνε κατάλληλη γιὰ δημοτικὰ κτίρια.

Καὶ θὰ τολμούσαμε νὰ συμβουλέψουμε ἀναβολὴ τῶν μεγάλων αὐτῶν ἔργων, ἂν δὲν προσέχαμε τὴν τελευταία στιγμή πὼς τὰ 15 ἑκατομμύρια, πού προορίζονται γιὰ τὰ δημοτικὰ κτίρια, δὲν ὑπάρχουν καὶ θὰ βρεθοῦν μετὰ ἰσόποσο τοκοχρεωλυτικὸ δάνειο...

Ἡ «Ἀντιγόνη»

Μεθαύριο οἱ τελειόφοιτοὶ τοῦ Γυμνασίου Πλωμαρίου ἀνεβάζουν στὴ σκηνὴ τῆς πόλης τους τὴν «Ἀντιγόνη», σὲ μετάφραση τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Θεοφράστου, πού καὶ διδάξε καὶ σκηνοθέτησε τὸ ἔργο. Ἀπ' ὅ, τι μαθαίνουμε πρόκειται γιὰ μιὰ καλλιτεχνικὴ προσπάθεια λίαν εὐσυνείδητη, κι ἀσυνείδητη στὰ φιλοτεχνικὰ χρονικά τοῦ νησιοῦ μας.

Ἡ παράσταση δίνεται γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Σχολικοῦ Συστήματος καὶ θὰ ἐπαναληφθεῖ καὶ στὸν Παπάδο.

Φρονοῦμε πὼς θὰ μπορούσε κ' ἡ Μυτιλήνη νὰ ἀπολαύσει τὰ Πλωμαριτόπουλα Ἀρχαίους Ἑλληνας. Μιὰ πού κάνανε τόσον κόπο καὶ μιὰ πού θάρτουνε ὡς τὸν Παπάδο, θὰ τοὺς εἶτανε δύσκολο νὰ συνεχίσουν τὸ ταξίδι τους κι ὡς ἐδῶ, πού ἔχουμε χρόνια νὰ δοῦμε θέατρο;

Ἐπάρχει Τύχη

Λένε πὼς δὲν ὑπάρχει Τύχη καὶ πὼς ὅλα ὅσα τῆς ἀποδίδουμε δφεύλονται σὲ συμπτώσεις. Ὁ Φωκαεὺς δὲν τὰ παραδέχεται αὐτὰ ἀπὸ τὴν περασμένη βδομάδα κι ἐπιμένει πὼς καὶ τὰ ζῶα ἔχουνε τύχη. Εἶχε λέει ἕνα γατάκι πού γύριζε μετὰ τὰ πόδια του στὸ ταμειο τοῦ θεάτρου καὶ τὸν ἐνοχλοῦσε νιαουρίζοντας. Γιὰ νὰ γλυτώσει κι αὐτὸς κι αὐτὸ ἀποφάσισε νὰ τὸ πετάξει στὰ σκουπίδια. Ἀλλὰ τὴ στιγμή πού ὁ θυρωρὸς τοῦ θεάτρου ἐκτελοῦσε τὴ σκληρὴ ἀπόφαση νὰ ἡ Κυρία Ἀγλαΐτσα Μπίνου. Τὸ εἶδε, τὸ λυπήθηκε καὶ τὸ πήρε σπῆτι τῆς. Ἀντὶς νὰ ζεῖ μετὰ τὰ σκουπίδια, λέει ὁ Φωκαεὺς ζεῖ τώρα μέσα στὰ σαλόνια. Ἐπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει Τύχη;

Μετὰ τὴ δημοσίευση τοῦ Δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ

(Σκίτσο καὶ λινολέουμ κ. Ν. Ἀναστασιάδη)

Μιὰ πού δὲ σὲ φροντίσανε οἱ Ἀρχόντες τοῦ Δήμου καὶ δὲν ἔχεις, ὅπως καὶ γώ, τὴν κεφαλὴν πού κλίνει ἔλα στὸν Ἱερὸ Λόφο, πνευματικὸ παιδί μου, γίνε ἴσκιος μου, ἀκολούθα με, πίκρες μαζί μου πίνε.

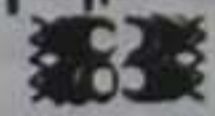
ΚΑΤὸ τὰ κουκιά

ΖΗΤὸ ΤΟ ΑΡΝΑΚΙ!

Ὁ γιατρός κ. Καραμάνος μετὰ μιὰ μονοκοντυλιὰ διέγραψε ἀπ' τὸ διαιτολόγιό μας τὰ χλωροκουκιά. Γιατί, λέει, ἕνας στὶς δέκα χιλιάδες ὠμοχλωροκουκιοφαγάδες παθαίνει δηλητηρίαση καὶ τινάζει τὰ πέταλα. Πολὺ ἀπαιτητικοὶ εἶνε οἱ γιατροί. Ἐπειδὴ ἕνας φαρμακῶνεται πρέπει οἱ 9,999 φουκαράδες νὰ στερεθοῦν τὴν ἀπόλαυση τῆς ὠμοφαγίας; Κ' οἱ βιταμίνες πού ἔχουν τὰ κουκιά δὲ λογαριάζονται! Ἐπειτα, «συμφέρει ἕνα ὑπὲρ τῶν πολλῶν ἀποθανεῖν».

Ἄν εἶνε σωστὴ ἡ ἀναλογία τοῦ 1 πρὸς 10.000 τότες θὰ πρέπει νὰ συμβουλέψουμε τοὺς χωρικοὺς καὶ νὰ μὴ θερρίζουν γιὰ τὴ σίγουρα κάθε χρόνο ἕνας στὶς δέκα χιλιάδες δαγκάνεται ἀπὸ ὀχιά μετὰ τὰ σπαρτὰ ἢ τις ἀφατῆς καὶ παθαίνει βαρύτερη δηλητηρίαση, συνήθως θανάσιμη. «Δὲν πιστεύω νὰ εἶναι μεγάλη ἀπόλαυση τὸ φάγωμα ὠμῶν φρέσκων κουκιῶν» γράφει στὴν ἐπιστολή του, ὁ γιατρός σὰ νὰ ξέχασε μετὰ τὴν ἡδονὴ τὰ μασοῦσε μέσα στοὺς κουκιῶνες τῆς Βρησῆς.

Ὅπως ὅποτε, γιὰ νὰ μιλήσουμε σοβαρὰ, δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἀσκημὴ ἢ συμβουλή πού μὰς δίνει ὁ κ. Καραμάνος. Μπροστὰ στὰ χλωροκουκιά χίλιες φορές προτιμότερο τὸ κρέας καὶ μάλιστα τὸ ἀρνίσιο. Καὶ πῶς γόστιμο εἶνε καὶ δὲ φοβᾶται κανένας ποτὲ νὰ δηλητηριαστεῖ ἀπ' αὐτό.

Συμπληρώνουμε

Κοντὰ στὰ σοβάρὰ καὶ μελετημένα μέτρα πού ὑποδεικνύει ὁ Δήμος στοὺς Μυτιληνοὺς γιὰ τὴν ἐπάρκεια τοῦ νεροῦ τώρα τὸ καλοκαίρι, ἔχουμε καὶ μεῖς νὰ συμβουλέψουμε κάτι:

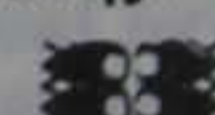
- α) Νὰ μὴν πίνουν πολὺ νερὸ γιὰ νὰ νταλαγκιάζουν καὶ
- β) Νὰ μὴν πλένονται συχνά γιὰ νὰ φεύγει τὸ ἅγιο μύρος.

Ἐπὲρ τῶν εὐεργετῶν.

Τὴ Δευτέρα ἐτελέσθη στὸν Ἅγιο Θεράποντα τὸ ἐτήσιο Ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο τῶν ἀοιδῶν εὐεργετῶν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Μυτιλήνης.

Στὴν τελετὴ παρέστη καὶ ὁ κ. Γεώργ. Βοστάνης.

Πάει κι αὐτός.

Ἄλλο θῦμα τοῦ κατεργάρη μῆνα τοῦ Μάη. Ὁ φίλτατος ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, ὁ κατὰ πάντα φρόνιμος καὶ στοχαστικὸς ἄνθρωπος, ὁ κ. Τζούλιος Μεταξᾶς, ἀρβωνιάστηκε. Μόλις εἶδε τὰ ὠραῖα ματάκια τῆς δος Πόπης Ἀνδερσον ἔχασε τὰ πασχάλια του, ξέχασε ὅλες τὶς ἐπιφυλάξεις του γιὰ τὸ γάμο καὶ ἐγκατέλειψε τὴν παρέα τῶν γεροντοπαλλήκων στὰ κρῦα τῆς...προκουμαίας.

Καλὰ πού πέρασε ὁ Μάης. Τίποτα δὲν εἶτανε ν' ἀκούσουμε πὼς ὑπέκυψε στὸ μοιραῖον καὶ ὁ συνάδελφος κ. Βαρελτζίδης.